

A morte como evento

Suceso obtido como resultado da incapacidade orgánica de soste a homeostase. Dada a degradación do ácido desoxirribonucleico (ADN) contido nos núcleos celulares, a réplica das células faise cada vez máis custosa.

A morte como contraste

É o fin da vida, oposto ao nacemento. O evento da morte é a culminación da vida dun organismo vivo. Sinónimos de morto son occiso (morto violentamente) e defunto.

Adóitase dicir que unha das características clave da morte é que é definitiva e, en efecto, os científicos non foron capaces ata agora de presenciar a recomposición do proceso homeostático desde un punto termodinamicamente recuperable.

Consecuencias psicolóxicas da morte humana

Morte humana: definicións e significados emotivos

O tipo de morte máis importante para o ser humano é sen dúbida a morte humana. Coñecer con certeza o instante dunha morte serve, entre outras cousas, para asegurar que o testamento do defunto será unicamente aplicado tras a súa morte e, en xeral, coñecer cando se debe actuar baixo as condicións establecidas ante unha persoa defunta.

Medicina forense

En particular, identificar o momento exacto da morte é importante en casos de transplante de órganos, xa que os órganos deben ser retirados do corpo o máis pronto posible tras a morte. Historicamente os intentos por definir o momento preciso da morte foron problemáticos. Antigamente definíase a morte (evento) como o momento en que cesan os latexos do corazón e a respiración, pero o desenvolvemento da ciencia permitiu establecer que realmente a morte é un proceso que, nun determinado momento, se torna irreversible. Hoxe en día, cando é precisa unha definición do momento da morte, considérase que este corresponde ao instante en que se produce a irreversibilidade deste proceso. Existen en medicina protocolos clínicos que permiten establecer con certeza o intre da morte, é dicir, que se cumpriu unha condición suficiente e necesaria para a suceda.

Grazas ao avance tecnolóxico da medicina, hoxe é posible manter unha actividade cardíaca e ventilatoria artificial en coidados intensivos nunha persoa en que o seu corazón deixou de latexar e non é capaz de respirar por si mesmo, polo cal isto demostra que non é estar morto. O protocolo utilizado para o diagnóstico da morte neste caso é diferente e debe ser aplicado por especialistas en ciencias neurolóxicas; fálase entón de «morte cerebral». No pasado, algúns consideraban que era suficiente coa interrupción da actividade eléctrica na codia cerebral (o que implica a fin da conciencia) para determinar a morte encefálica, é dicir, o cesamento definitivo da conciencia equivalería a estar morto, pero hoxe considérase, en case todo o mundo, defunta unha persoa (aínda se permanece con actividade cardíaca e ventilatoria grazas ao soporte artificial nunha unidade de coidados intensivos) tras cesar, irreversiblemente, a actividade vital de todo o cerebro incluído o talo cerebral (estrutura máis baixa do encéfalo encargada da gran

maioría das funcións vitais), despois de comprobala mediante protocolos clínicos neurolóxicos ben definidos e realizar probas especializadas¹.

---

¹ (Continúa a ler en: <http://es.wikipedia.org/wiki/Muerte>)